e-codices

quiq passione tua mūdū redimere
et restituere libertati dignatus es.
iube hunc immūdissimū spiritū de pue
lla hac ꝓ tui gloria nōis exire· ut pla
sma tuū superbꝰ inuasor deserat· et
tibi creatori suo creatura tua gaudens
deseruiat· Et cū surrexisset ab oratiōe·
apphensa dextera eiꝰ alleuauit eam.
Spūs enī malignꝰ ꝯturbauerat eā.
Et imposita manu sup caput eius
dixit Impero tibi in nōie dn̄i nr̄i ihū
xp̄i spūs imūde· ut exeas et recedas
ab hoc plasmate dei. Et cū hec dixisset.
aperiens illa oculos respexit ī eum. Et
spūs malignꝰ hiꝰ v̄bis eū allocutꝰ est.
Tu ne es ait gallꝰ qui de habitatiōibꝰ
me expulisti prioribꝰ. Ego plane ob
ultione iniurie quā dux iste tibi et
socijs tuis irrogauit· filiā ipiꝰ inuasi·
et sic citius me. Si hinc exiero· quo vada.
Illuc ait vbi tibi paratur in abisso supp
liciū sempiternū a dn̄o. Et statim viden
tibꝰ qui aderāt· exiuit de ore puelle
quasi auis nigerrima· et horrore te
rribil. Hora eadē sana surexit· et a viro
dei gaudens· gaudēti reddita est matri.

19 His ita patratis· dux iussit ei offe
rri dona q rex puelle trāsmiserat.
et insup ut apicem ptificalis gradꝰ
dignaret assumere postulauit. Ad qd
vir beatꝰ ita respondit. Viuente dn̄o
et patre meo columbano interdictū
altaris officiū nō vsurpabo· nisi ab illo
pmissꝰ. Qua re huiꝰ regiminis podꝰ
quod offers subire nō possum. Sed si
hoc indubitanter fieri cupis· sustine
interim· donec missa epistola ad abba
tem meū ad insinuandā illi volūtate
tuā. Et si eiꝰ pmissū cognouero· tunc
demū pastoralis cure oblatum onus
suscipiā. Et dux ad illū. Bene inquit
dixisti· fiat scdm verbū tuū. Et dimisit
eū cū pace. Ille sumptis que donata
fuerant· remigando pelagꝰ superauit.
Dux aūt sc̄itatis eiꝰ tam manifesto co
pertꝰ iudicio· iussit arbonēsi pfecto·
ut cū dei plebis officio iret ad locū celle·
edificia iuxta viri dei dispositionem.

Pastoralis CVRA.

Praefectus Arbonin.

. Responsum Galli.

et quicq necessitas poposcisset costrueret.
Venerabilis ergo pr̄ pꝰ celeuma· i· ca
rmen nauale celebratū· cū arbonēse
castrū intraret· fecit cōuenire omnes
paupes et egenos· et dona q detulerat
illis distribuit. Hec videns qdā discipulꝰ
eiꝰ nōie magnoaldꝰ· dixit ad eū. Pater
habeo vas argenteū p̄ciosū· celaturis
insigne· si vis reseruabo illud· ut sacri
vasa ministerij ex eo faciam. Ille r̄ndit.
Fili· memor sentētie bti petri apli q
paralitico speranti pecunia protulit
argenteū inquiens et aurum non est
michi. ne ꝯtrariꝰ exemplo inueniaris
salubri· vas qd possides paupibꝰ ꝯferre
curato. Nā preceptor meꝰ btissiꝰ columbaꝰ
in vasis eneis dn̄o solet sacrificiū offerre
salutis· quia fert et saluator nr̄ clauis
ereis cruci cōfixꝰ. His oībus expletis.
reuisit ad dilecte solitudinis aulam.

xx Deinde misit epistola ad iohannem
diaconū· rogans eū ad se venire.
Qui cū dilecti mḡri litteras accepisset.
tulit q ꝓ benedictione offerre poterat et
venit ad eū. Et oblatis eulogijs salutauit
patrem· et salutatione paterna ē honoratꝰ.
Cui interroganti virū scīm de pspitate
itineris eiꝰ· ille respondit. Diuina nos
pueniente midia et subsequēte· cūcta
pspere puenerūt. Nā cū summa gratu
latione suscepit nos princeps· et excep
uit deꝰ filiā eiꝰ a demonio· et ipe dedit
nobis dona nō modica· et insup obtulit
michi episcopatꝰ honore. Ego vō nō
consensi suscipe· ān preceptū abbatis
mei. Ergo fili acquiesce cōsilijs meis·
esto mecū et lege diuine libros scie·
et docebo te coopante gr̄a dei intellige
ntiā scripturarū. Cecidit aūt diaconꝰ
ad pedes eiꝰ gr̄as agens· fecitq redire
in sua pueros qui secū venerūt· ipe
vō remansit aput virū venerabilē.
Et ille cepit eū introducere in cellaria
scripturarū· ostendēs ei noui et veteris
occulta thesauri. Superna itaq illu
stratꝰ clementia tāti magisterij pro
fecit instantia· adeo ut ī oī scripture
diuine latitudine nobilit eruditus.

Licenza: CC-BY-NC – St. Gallen, Kantonsbibliothek, Vadianische Sammlung, VadSlg Ms. 70, f. 7v – Casus Sancti Galli; Vitae sanctorum (http://www.e-codices.ch/it/vad/0070/7v)